

Lastenneurologian hoitajat ry

LASTEN ASIALLA

7/2021

-Hyvä me!

Sisällysluettelo

- Pääkirjoitus** 3
Ammattitaitoa ja työhyvinvointia
- Tieteellistä tietoa** 4
Hyvä hoitajuus tukee lapsen osallisuutta
- Kommenttipuheenvuoro** 7
Käytännön näkökulmasta
- Kehittävää tietoa** 8
Resilienssistä voimaa muuttuviin tilanteisiin
- Verkostoidutaan!** 10
Mitä Lane merkitsee jäsenilleen ja niille,
jotka eivät (vielä) ole jäseniä?
- Verkostoidutaan!** 14
Muistoja matkan varrelta
- Mitä ajattelin tänään?** 18
Kasvua yhdessä
- Lukuvinkkejä** 19
Lasten osallisuuden ja kaverisuhteiden tukemisesta
- Tule mukaan!** 22
Miksi Lane syntyi?

Lasten asialla -lehti

7. numero, 6.vuosikerta

Julkaisija: Lastenneurologian hoitajat ry (Lane)

Yhteystiedot: Lane.toimitus(at)gmail.com

Päätoimittaja: Johanna Olli

Toimittajat: Laura Ortju ja Sanna Kejonen

Ulkoasu: Henni Sulonen

Ilmestymispäivä: 19.11.2021

Seuraava numero: syksyllä 2022

ISSN 2343-5119 (painettu), ISSN 2343-5127 (verkkojulkaisu)

Ammattitaitoa ja työhyvinvointia

Kuka edistää koko Suomen lastenneurologian hoitajien ammattitaidon kehittämistä? Kuka järjestää yhteisiä mahdollisuuksia verkostoitumiseen ja virkistymiseen? Kuka tekee lastenneurologian hoitotyötä näkyväksi valtakunnallisella tasolla? Kymmenen vuotta sitten vastaus olisi ollut: ei kukaan. Nyt vastaus on: 20.10.2021 kymmenen vuotta täyttänyt yhdistyksemme Lastenneurologian hoitajat ry eli tuttavallisemmin Lane.

Sekä ammattitaidon että työhyvinvoinnin suhteen on voimassa jaettu vastuu. Niistä huolehtiminen on sekä yksittäisen ammattilaisen että työnantajan vastuulla. Työnantajan pitää järjestää työolot, joissa on mahdollista tai suorastaan helppoa voida hyvin. Työnantajan pitää myös mahdollistaa ammattitaidon kehittyminen. Työnantajien soisi olevan kiitollisia siitä, että Lane on hypännyt mukaan tähän jaettuun vastuuseen tarjoamaan mahdollisuuksia sekä ammattitaidon että työhyvinvoinnin lisäämiseen. Tämän vuoksi toivoisin, että ylihoitajat ja osastonhoitajat työnantajan edustajina huolehtisivat siitä, että Lanen vastuutehtäviä on mahdollista hoitaa työajalla. Sillä kaikki, mitä teemme, tähtää lastenneurologian hoitajien ammattitaidon kehittymiseen ja heidän sekä heidän potilaidensa hyvinvoinnin lisääntymiseen – ihan kaikki.

Lue tästä lehdestä, mitä olemme vuosien varrella näiden eteen tehneet, ja liity mukaan jäseneksi, jos et vielä ole! Kannatusjäseneksi ovat oikein tervetulleita myös muut kuin hoitajat. Jäsenmaksut ovat yhdistykselle tärkeä tulonlähde erityisesti nyt, kun korona esti koulutuspäivien järjestämisen kahtena vuonna. Maksuja tärkeämpiä olette kuitenkin te kaikki, jotka Lanen kautta voitte jakaa osaamistanne kollegoille ja samalla hyötyä muiden osaaamisesta. Ja samalla voitte saada sellaista, mitä rahalla ei useinkaan saa: iloa mah-taviin tyypeihin tutustumisesta ja virkistystä siitä lämpimästä yhteishengestä, mistä jäsenemme niin usein kertovat, kun heiltä kysytään Lanesta. Pidetään lastenneurologian hoitotyön lippu korkealla! ■

Johanna Olli
Päätoimittaja

Hyvä hoitajuus tukee lapsen osallisuutta

TEKSTI:
Laura Ortju, TtM,
terveydenhoitaja

Oletko koskaan pysähtynyt miettimään, miten lapsen osallisuus näkyy omassa työssäsi? Onko osallisuuden tukeminen sinulle tärkeä asia? On tai ei, jokaisella lapsella on Suomen perustuslain ja potilaan asemaa ja oikeuksia säätelevän lain mukaan oikeus osallisuuteen omista asioistaan myös terveydenhuollossa. Kansallisen lainsäädännön taustalla vaikuttavat muun muassa EU:n perusoikeuskirja ja yleissopimus lapsen oikeuksista. Pelkistä suosituksista ei siis ole kyse. Laillisten veloitteiden lisäksi hoitotyössä meitä sitoo ammattieettinen velvollisuus kunnioittaa lapsen itsemääräämisoikeutta (Pietilä ym. 2012) sekä käyttää osallisuutta tukevia keinoja (Hein 2019).

Osallisuus on terminä hieman hankala, koska se voidaan määritellä monin eri tavoin. Tässä artikkelissa osallisuudella tarkoitetaan lapsen oman näkökulman kuulluksi tuleamista, osallistumisen mahdollistamista,

omiin asioihin vaikuttamista ja osallistumisen vaikuttavuutta (ks. STM 2019) sekä vuorovaikutuksessa olemista, yhteisöllisyyttä ja mukaan ottamista (ks. Isola ym. 2017) omaan terveyteen ja hyvinvointiin sekä hoitotyön keinoihin ja omaan ympäristöön liittyviin ratkaisuihin.

Mitä lapsen osallisuus hoitotyössä merkitsee?

Yksinkertaisimmillaan osallisuus on vuorovaikutusta lapsen ja hoitajan välillä (ks. Stanton ym. 1986, Meleis 2018) sekä lapsen omien voimavarojen ja itsehoidon taitojen tukemista (ks. Sidani 2011) ja arvostamista (Eriksson ym. 2018). Lapsen vajaavaltaisen aseman (ks. Hakalehto 2018) vuoksi lasten hoitotyössä on ymmärrettävä perhehoitotyön periaatteita. On välttämätöntä ymmärtää, mikä merkitys huoltajien mielipiteillä (ks. de Vries & Rings 2019) ja toiminnalla (ks. Rippen 2019) on lapsen hyvinvoinnille. Kirjallisuuskatsaukseni (Ortju ym. 2021) perusteella pikkulapsen osallisuuteen hoitotilanteessa vaikuttavat paitsi hoitotyön keinot ja ulkoiset olosuhteet, myös

lapsen, vanhempaan sekä ammatillaiseen henkilönä liittyvät tekijät. Tässä artikkelissa tarkastellaan edellä mainituista vain ammattilaiseen liittyviä tekijöitä. Sanarajoituksen vuoksi lähdeviitteet on jätetty pois, mutta ne löytyvät lehden verkkosivulta.

Mitkä hoitajan ominaisuudet tukevat lapsen osallisuutta?

Tutkimusten mukaan lapsen osallisuuden hoitotilanteessa mahdollistaa riittävä hoitotyön osaaminen ja kokemus. Osallisuutta tukee se, että hoitaja on kiinnostunut mahdollistamaan lapsen osallisuuden ja luottaa tämän kykyihin. Yleinen ammattieettinen osaaminen sekä aktiivinen lapsen edun ajaminen tukevat lapsen osallisuutta. Osallisuuden toteutumiseksi on merkityksellistä, että hoitaja huomioi ja arvostaa lapsen näkemystä. Hoitajan tulee ottaa lapsi todesta sekä toimia yhteisymmärryksessä tämän kanssa. (Ortju ym. 2021.)

Lapsen osallisuutta heikentää se, ettei hoitaja ymmärrä osallisuuden merkitystä eikä tunne tapoja, joilla voisi tukea lapsen osallisuutta. Osallisuuteen vaikuttaa haitallisesti se, jos hoitaja ei tunne eikä arvosta lapsen oikeuksia. Lapsella on paremmat mahdollisuudet osallisuuteen, mikäli hoitaja kokee oman työnsä merkityksellisenä ja haluaa kehittyä

siinä. (Ortju ym. 2021.)

Hoitajan luonteenpiirteistä myönteisesti osallisuuteen vaikuttavat humaanius, positiivisuus ja luotettavuus. Humaniuteen liittyy inhimillisyys, ystävällisyys sekä kyky kohdata ja kunnioittaa lasta ja perhettä. Positiivista asennetta osoittava hoitaja madaltaa lapsen kynnystä osallisuutta ja ilmaista mielipiteensä. Osallisuutta tukee hoitajan kyky luoda yleistä luottamuksen tunnetta, pitää lupauksensa sekä olla rehellinen. (Ortju ym. 2021.)

Kuinka parantaa omaa kykyään tukea lapsen osallisuutta?

Edellä mainitut hoitajiin liittyvät tekijät saattavat ensi silmäyksellä vaikuttaa itsestään selvyyksiltä. Minä ainakin voin helposti ajatella olevani rehellinen, luotettava ja lasta kunnioittava. Meidän on kuitenkin kyettävä tarkastelemaan omaa toimintaamme reflektiivisesti ja pyrittävä aktiivisesti muuttamaan omia toimintatapojamme. Lapsen osallisuuteen vaikuttavista työtavoista ja toimintakäytännöistä on hyvä keskustella sekä työyhteisö- että organisaatiotasolla. Havainnoida omaa (ja kollegan) toimintaa on mahdollista havahtua huomaamaan niitä tekijöitä, jotka edistävät ja estävät lapsen osallisuuden toteutumista. Näiden tekijöiden havaitsemiseksi on tärkeää perehtyä lapsen oikeuksiin ja osallisuuden merkitykseen lapsen hyvinvoinnille. On hyvä pysähtyä omien rutiininomaisten tapojensa äärelle, havaita toimintansa vaikutus. Puhuttelenko aina ensin ►

lasta? Annanko lapsen etsiä oman paikkansa huoneessa? Ymmärränkö, etten voi kysymättä tietää lapsen näkökulmaa? Osaanko kysyä lapselle sopivalla tavalla; sanoilla, puhetta tukevilla menetelmillä tai havainnoimalla hänen kokemustaan? Ovatko osallistumisen tavat aikuisten määrittelemiä vai voiko lapsi vaikuttaa niihin? Pyrinkö saamaan lapsen kuuntelemaan minua vai itseni kuuntelemaan lasta? Osaanko olla hoputtamatta, annanko lapsen tunteille tilaa? Kun ymmärrämme, miten valtaisa merkitys omilla pienillä teoillamme on, on meidän helpompi järjestää niiden toteuttamiseen mahdollisuus kiireisenäkin päivänä.

On olennaista ymmärtää, että lapsen osallisuuden tukeminen on hoitotilanteisiin vaikuttamisen lisäksi vaikuttamista hänen koko hänen elämäänsä. Osallistuminen ja myönteinen kokemus vaikuttamisesta omiin asioihin yksittäisessä hoitotyön kohtaamisessa on eittämättä tärkeää ja voidaan mahdollistaa pienillä teoilla, jos ne perustuvat kyseisen lapsen näkökulman hyväksymiseen. Lapsen osallisuus hoidon suunnittelussa ja laajemmin oman hyvinvoinnin tukemisessa onkin haastavampi kokonaisuus, johon vaaditaan eri

ammattilaisten välistä yhteistyötä ja organisaation strategisia linjauksia. Meillä hoitotyön ammattilaisilla voi olla merkityksellinen asema lapsen oman näkökulman esille nostamisessa hoitoneuvotteluissa, kuntoutuksen suunnittelussa ja perhetyössä. Pidetään huoli, ettei lapsen osallisuuden tukeminen jää sille tasolle, että annetaan lapsen valita ennalta määrättyistä kahdesta vaihtoehdosta se vähemmän vastenmielinen.

Kun kohtaat lapsen, kohtaa hänet yksilönä. Ota vastaan hänen tunteensa ja arvosta hänen mielipidettään yhtä korkealle kuin omaasi. Sinä olet se, jonka on tarpeen muokautua tilanteeseen. Lapsi saa olla lapsi ja riittävän hyvä sellaisenaan. ■

Lähteet:

Ortju L, Kankkunen P & Haaranen A. 2021. Pikkulapsen osallisuus perusterveydenhuollon hoitotilanteessa - scoping-katsaus. Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti. Painossa.

Artikkelin lähteet löytyvät lehden verkkopalstalta.

Käytännön näkökulmasta

TEKSTI:

Mari Ajasto, sairaanhoitaja,
Lastenneurologian yksikkö, Päijät-Hämeen
keskussairaala

Laura Ortjun ja kumppaneiden tutkimukseen pohjautuva kirjoitus oli hyvä muistutus tärkeästä asiasta. Tieteelliset tutkimukset ovat tärkeitä työkaluja, kun vanhoja asenteita ja työtapoja pyritään kehittämään. Jotta tutkimukset eivät jää tuntemattomiksi, niiden tuominen helposti saataville ja selkokielellistämisen on tärkeää. Tutkimustiedon nostaminen kahvipöytäkeskusteluun voi ravistella hyvällä tavalla kuluneita asenteita ja tuoda pieniä muutoksia työyhteisöihin.

Lastenneurologian pikku potilailla on usein haasteita osallistua asioihin, joihin lapset yleensä osallistuvat. Näiden lasten kanssa työskentelevät ihmiset pyrkivät jatkuvasti löytämään keinoja tukea lasten osallistumista kommunikaatioon ja vuorovaikutukseen, liikkumiseen, leikkimiseen ja päivittäisiin toimiin. Omien huomioideni pohjalta voin todeta, että lastenneurologiassa pyritään tukemaan lasten osallisuutta hoidossaan ja hoitotoimenpiteissä keskimääräistä enemmän.

Omassa yksikössäni lapsi huomioidaan usein ensisijaisesti, hänen tasolleen asetutaan ja hänelle puhutaan ymmärrettävällä kielellä. Hoitotilanteissa käytetään kuvia kommunikaation tukena, kuunnellaan hänen kiinnostuksen kohteistaan leikin lomassa ja jäsennetään toimintoja hänen ymmärtämällään tavoilla. Lapsen näkökulmaa py-

ritään huomioimaan myös isommissa yhteyksissä, kuten kuntoutussuunnitelman laatimisessa. GAS-menetelmä on tuonut tähän ryhtiä ja ymmärrämme, että lapsen sitoutuminen omaan kuntoutumiseensa on vahvasti yhteydessä hänen omiin tavoitteisiinsa. Liikuntavammaisen lapsen kohdalla se voi olla kolmen portaan kävely, jotta pääsee tilaamaan jäätelön lähikioskilta. Kielihäiriöinen lapsi haluaa itselleen jäätelöiden kuvat, jotta pystyy näyttämään niistä itselleen mieluisan.

Yhteisössämme on silti edelleen paljon opittavaa lasten osallisuudesta. Ammatillisille vaikuttaa olevan vielä melko vierasta ottaa laajemmin huomioon lasten näkökulmat oman hoitonsa tai kuntoutuksensa suhteen etenkin silloin, jos ne poikkeavat ammattilaisten näkökulmista. Asiahan ei ole yksinkertainen. Autismikirjon lapsen piilevät ajatukset saattavat poiketa hyvin paljon hänen perheenjäsentensä tai ammattilaisten näkemyksistä. Lapsi, jolla on vaikea-asteinen kehityksellinen kielihäiriö, ei saa ajatuksiaan kuulluksi aina edes vaihtoehtoisin keinoin. Miten näiden lasten osallisuus mahdollistetaan? Edelleen joudumme tekemään päätöksiä aikuisnäkökulmasta pyrkien ajattelemaan lapsen parasta.

Tärkeänä virstanpylväänä pidän, että lasten osallisuus on keskustelussa läsnä. Kaikissa lastenyksiköissä tulisi miettiä keinoja, miten juuri omassa yksikössä lasten osallisuus toteutuu päivittäin. ■

Resilienssistä voimaa muuttuviin tilanteisiin

TEKSTI:
Nina Tiihonen,
psykologi,
Lasten-
neurologian
yksikkö, Päijät-
Hämeen
keskussairaala

Poikkeukselliset ajat ovat jatkuneet jo yli puolitoista vuotta ja luoneet pitkittynyttä stressiä, kuormitusta ja epävarmuutta niin vapaa-ajalla kuin töissä. Etenkin terveysalalla henkinen ja fyysinen kuormitus on ollut korkealla tasolla ja yhä useampi kokee vaikutusmahdollisuutensa työhön aiempaa vähäisemmiksi (Keva 2021). Kuitenkin kokemus työn merkityksellisyydestä ja innostavuudesta on yleisesti säilynyt korona-aikana. Kunnan terveysalalla kolme neljästä arvioi henkilön työkykynsä hyväksi tai erinomaiseksi (Keva 2021). Miten jaksamme vaativassa työssä nyt epävarmoina aikoina innostua ja työskennellä motivoituneina, vaikka esimerkiksi jo ensi viikolla ohjeistukset ja vaatimukset työn sisältöön voivat muuttua? Miten

asiakasperheemme ponnistavat arkeen kiinni ja löytävät jaksamista ja iloa vaikeiden asioiden keskellä?

Sopeutumiskyky auttaa jaksamaan

Koemme kaikki elämässämme yllättäviä ja vaativia tapahtumia ja ajanjaksoja, jotka koetelevat hyvinvointiamme ja jaksamistamme. Tavoittelemme toimintakyvyn ylläpitämistä stressaavassa muutoksessa ja parhaimmillaan koemme jopa vahvistumista käytyämme läpi vaativia aikoja. Onnistuneen selviytymisen takana on suurelta osin resilienssi eli yksilön ja yhteisön sopeutumis- ja selviytymiskyky, joka on yksilöllistä kykyä hyödyntää voimavaroja, joita tarvitaan hyvinvoinnin ylläpitämiseen erilaisissa tilanteissa. Resilienssi Sopeutuminen ja selviytyminen ovat nyt koronaepidemian takia ajankohtaisempia kuin koskaan. Resilienssi mahdollistaa sen, että emme lamaannu tilanteissa, jotka haastavat totutut toimintamallit, vaan löydämme joustavasti uusia toimintatapoja ja pystymme palautumaan kuormituksesta.

Resilienssi yksilön voimavarana

Resilienssi on osin synnynnäistä ja siihen on todettu olevan vaikutusta perintötekijöillä. Suuri osa resilienssistä syntyy kuitenkin päivittäisten kokemusten ja valintojen myötä yksilön ja ympäristön välisessä vuorovaikutussuhteessa. Onnistumisen ja osallisuuden kokemukset, omien vahvuuksien löytäminen ja hyödyntäminen

sekä selviytymiskokemukset vaativista tilanteista vahvistavat resilienssiä. Jo pieni lapsi osoittaa hyvää resilienssiä noustessaan yhä uudelleen ja uudelleen ylös konntaamista opetellessaan. Kokemukset uudelleen yrittämisen hyödyttä ja ympäristön palaute vahvistavat lapsen tahtoa kokeilla lisää haastavia liikkeitä, eivätkä yllättävätkään mukahdukset horjuta sinnikkyyttä. Tätä sisäsyntyistä resilienssiä voimme varjella ja vahvistaa tietoisesti harjoittelemalla. Tutkimuksissa etenkin mindfulness-harjoituksista on ollut hyötyä resilienssin vahvistamisessa (Joyce 2018).

Ympäristö voi vahvistaa resilienssiä

Suomalainen on aina pärjännyt pitkälle sisulla, mutta nyt muuttuvissa ajoissa sinnikkyyden lisäksi tarvitaan ongelmanratkaisukykyä, joustavuutta, myönteisyyttä ja uskoa tulevaan, huumorintajuakaan unohtamatta! Kykymme löytää onnistumisia ja vahvistaa resilienssiä riippuu paljolti myös siitä, minkälaisissa tilanteissa ja vuorovaiikutussuhteissa olemme. Yksilön ominaisuuksien ja ympäristön vaatimusten kohtaaminen tukevat myönteisten kokemusten karttumista ja vahvistavat resilienssiä. Sinänsä kaikki edeltävät positiiviset kokemukset auttavat ylläpitämään hyvinvointia vaativissakin tilanteissa. Esimerkiksi tutkittaessa lievän aivovamman saaneita potilaita korkeampi resilienssi oli yhteydessä vähäisempiin oireisiin ja parempaan elämänlaatuun, kun taas matalampi resilienssi oli yhteydessä runsaampiin oireisiin ja heikompaan elämänlaatuun (Losoi 2015).

Joustava ja sopeutuva työyhteisö

Työntekijän resilienssi kehittyy työympäristössä, jossa toimintatapoina ovat ennakointi, avoimuus ja tilanteiden suora kohtaaminen sekä myönteisyys ja kannustava ilmapiiri. Luottamus organisaatioon ja osallisuuden tunne ovat keskeisiä tekijöitä, joiden edistämällä voidaan vaikuttaa työyhteisön kykyyn kohdata yllättäviäkin muutoksia. Työyhteisön resilienssi vahvistaa tiimin kykyä uudistua ja toimia joustavasti muutoksissa. Resilientti työyhteisö näkee ennakoimattomissa tilanteissa mahdollisuuden oppia jotain uutta yhdessä (TTL 2021). Potilastyössä asiat harvoin menevät juuri niin kuin suunniteltiin tai toivottiin. Tilanteeseen on silti löydettävä ratkaisu, vaikka alkuperäinen suunnitelma ei toteutunutkaan. Nopeaa reagointikykyä ja joustavuutta tarvitaan työntekijän lisäksi usein koko tiimiltä. Parhaimmillaan työyhteisön resilienssi on enemmän kuin yksittäisten työntekijöiden voimavarat. Avoin keskustelukuluttuuri ja epätydellisyden sekä keskeneräisyyden sietäminen mahdollistavat ongelmien kohtaamisen rakentavalla tavalla ilman, että kenenkään tarvitsee kokea joutuvansa suurennuslasin alle. Resilientti työyhteisö antaa tilaa jokaiselle kukoistaa omana itsenään.

Mahdollisuudet kollegiaaliin keskusteluihin sekä työntekijöiden vapaamuotoiset kohtaamiset työasioiden ulkopuolella ovat todettu toimiviksi tavoiksi tiimin resilienssin kasvattamisessa (Lee ym. 2015). Nyt kun katsomme mennyttä vuotta taaksepäin, juuri nämä näytävät olevan ne asiat, joista olemme joutuneet luopumaan. Kannustankin kaikkia työyhteisöjä nyt aktiivisesti etsimään mahdollisuuksia kohtaamisiin ja luomaan tilanteita, joissa on tilaa monen tasoisille keskusteluille. Tyhyillkää turvallisesti ja viettäkää päivän taukoja jutustellen mukavia! ■

Artikkelin lähteet löytyvät lehden verkkopalstalta.

Mitä Lane merkitsee jäsenilleen ja niille, jotka eivät (vielä) ole jäseniä?

Lanen kymmenvuotisjuhlan kunniaksi kysyimme palautetta sekä jäseniltä että heiltä, jotka eivät vielä ole jäseniä, mutta ovat seuranneet Lanen toimintaa ja ehkä osallistuneetkin siihen. Kyselimme somessa, verkkosivuillamme ja kasvotustenkin. Kyselystä ei kannata lyhyen vastausajan vuoksi tehdä määrällisiä johtopäätöksiä, mutta joitakin laadullisia päätelmiä voimme tehdä. Iloksemme saimme peräti 26 vastaajan näkemykset teille jaettavaksi kevyen sisällönanalyysin perusteella yhteenvetona sekä joitain suoria lainauksia esiin nostuen. Joitakin osallistujilta saimme luvan julkaista vastaukset nimen kanssa. Vastaajista 12 oli sairaanhoitajia, 2 lastenhoitajia, 1 terveydenhoitaja, 1 osastonhoitaja, 1 ylihoitaja, 1 kehittämisspäällikkö, 1 vertais- ja kokemustoiminnan päällikkö, 1 fysioterapeutti ja 1 kuntoutusohjaaja.

Jäsenten vastauksissa Lanen merkitys näyttäytyi kaikkein vahvimmin verkostoitumisen, virkistymisen ja yhteenkuuluvuuden tunteen tuottajana. Lanea kuvattiin monessa vastauksessa sanalla ”positiivinen” ja jäseniä kuvattiin iloiseksi ja hyväksi porukaksi.

”Lastenneurologian hoitajien kohtaamispaikka, jossa tulee tunne, että puhumme samaa kieltä.”

”Lane on tärkeä väylä tavata kollegoita ja vaihtaa ajatuksia lastenneurologisesta hoitotyöstä.”

”On mahtavaa tietää, miten asiat jossakin muualla hoidetaan ja näistä on voinut ottaa vinkkiä omaan yksikköön.”

”Koulutuksissa tarjoilu ja iltaohjelmat ovat olleet huippuluokkaa.”

Toisena keskeisenä Lanen tehtävänä vastauksissa näyttäytyi tiedon jakaminen, jota Lane tekee monella kanavalla. Vastauksissa nousivat esiin erityisesti Lanen järjestämät koulutukset, joiden sanottiin olevan kattavia,

mielenkiintoisia ja ”ihan huippuja”. Vastauksissa arvostettiin näyttöön perustuvan ja ajankohtaisen tiedon jakamista käytännönläheisellä tavalla.

”Lane viestii ajankohtaisista teemoista faktaan perustuen.”

”Aktiivinen, tietoa jakava yhdistys.”

”Tutkittu tieto vahvasti asioiden takana.”

”Koulutuspäivät ehdoton kohokohta.”

Jotkut vastaajat arvostivat Lanen toiminnassa näkyvää lastenneurologian potilaiden ja heidän perheidensä hyvinvoinnin edistämistä, joka mainitaan Lanen säännöissä yhtenä yhdistyksen tarkoituksista. Lanen koettiin pitävän esillä tärkeitä asioita ja olevan mukana vaikuttamassa yhteiskunnallisiin asioihin.

”Lane on yhdistys, joka haluaa tehdä lapsen / nuoren kasvun ja kehityksen tukevaa työtä perheiden hyväksi täydestä sydäimestä.”

”Lane on vahvasti lapsen asialla.”

Mervi Jokitalo,
vs.osastonhoitaja
PPSHP, OYS:

”Kuulin Lanen perustamisesta ensimmäisen kerran osastonhoitaja Mari Sipilältä, kun hän oli mahdollistanut pääsemiseni Sairaanhoidajaliiton perhehoitotyön koulutuspäiville. Lastenneurologian hoitajien yhdistyksestä oli puhuttu jo hetkeä aikaisemmin ja puuhamiehenä oli ollut Johanna Olli. Koulutuspäivien yhteydessä päätettiin perustaa Lastenneurologian hoitajien yhdistys ja perustettiin. Olen ollut Lanen toiminnassa sen perustamiskouksesta lähtien.

Lane on nostanut neurologisesti sairaiden lasten hoitotyötä näkyväksi. Se on mahdollistanut verkostoitu- ▶

misen, tuonut yhteen erikoisalan, joka herkästi jää muiden varjoon. Lastenneurologia on vaativa erikoisala, se kehittyy koko ajan. Lanen kautta kuulee toimintamalleja miten muualla toimitaan ja kehitetään toimintaa. Se antaa ideoita oman yksikön toiminnan kehittämiseen ja mahdollisuuden tuoda muiden tietoisuuteen omat hankkeet. Lanelaiset ovat mahdollisia hoitajia, kaikki tekevät työtä täydellä sydämellä lasten ja perheiden eteen. Lanelainen on sitoutunut työhönsä. Iloista ja värikästä joukkoa.

Lehti on todella hieno ja korkealaatuinen. Sisällössä on tutkittuun tietoon perustuvaa tietoutta sekä käytännön asioita.

Lane on tärkeä kansallinen verkosto. Yhteistyössä on voimaa. Lanella on mahdollisuus vaikuttaa yhteiskunnallisestikin asioihin. Lanessa mukana oleminen on ollut todella mielenkiintoista, olen tutustunut uusiin ihmisiin ja saanut tietoa monista asioista. Lanessa aktiivisena jäsenenä toimiminen vaatii omaa panostusta mutta se tuo moninkertaisesti sen takaisin, antaa virtaa omaan työhön. Lane tuo yhteenkuuluvuutta.”

Heli Säteri,
sairaanhoidtaja,
Hyvinkään
sairaala, HUS:

”Hyvä yhdistys: hieno kanava tutustua ihmisiin, verkostoitua ja saada vastauksia omaan työhön liittyviin kysymyksiin muilta alan osaajilta!

Lehti: Pieni lehti pullollaan ajankohtaista ja hyvää asiaa.”

Anita Tuhkanen,
ylihoitaja, Lasten
ja nuorten
sairaudet, HUS:

”Olen ollut mukana alusta alkaen. Lane on lastenneurologisen hoitotyön kehittäjä tärkeällä asialla, positiivisessa hengessä.

Lehti on kiva pläjäys ajankohtaisiin aiheisiin. Kiitos!”

Lane on tullut tutuksi somen, lehden ja koulutusten kautta myös jäsenkuntansa ulkopuolisille. He arvostavat Lanen aktiivista ja avointa tiedon levittämistä. Erityisen tärkeänä pidetään tutkitun tiedon jakamista ja lasten oikeuksien esillä pitämistä.

Sari-Anne Paaso,
kehittämispäällikkö,
Pesäpuu ry:

”Tutustuin Laneen Twitterin kautta. Lane on jakanut aktiivisesti lasten osallisuuteen liittyvää tietoutta Twitterissä ja on mielestäni tärkeä vaikuttaja lasten osallisuuden kysymyksissä somessa.

Itse en ole hoitotyön maailmassa vaan lastensuojelun puolella, mutta lasten osallisuuden kysymykset ovat molemmissa yhteisiä.

En ole mukana Lanen toiminnassa, mutta luen lehteä ja selaan vanhempiakin numeroita. Lehestä löytyy tärkeää tietoa, hyviä artikkeleita, kirjallisuusvinkkejä ja tietoa tutkimuksista.

Onnea Lanelle ja menestystä tuleviinkin vuosiin!”

Nimetön kuntoutusohjaaja:

”Mielikuva on, että Lane on nimenomaan hoitajille suunnattu yhdistys, jossa on mahdollisuus kehittää neurologisten lasten ja perheiden asioita. Järjestää koulutuksia.”

Elina Vienonen,
vertais- ja
kokemustoiminnan
päällikkö,
Autismiliitto:

”Työskentelen Autismiliitossa ja Lane ry on tullut tutuksi Johanna Ollin aktiivisuuden ja mm. koulutustapahtumien ansiosta. Viimeksi mainituista erityisesti mieleeni ovat jääneet Tampereen koulutuspäivät useampi vuosi sitten. Sieltä erityisesti mieleen jäivät Anneli Kylliäisen luento Autismi ja katse- hankkeesta ja narkolepsiaan liittyvä kokempuheen- vuoro. Kävin päivien aikana lukuisia mielenkiintoisia keskusteluja eri puolella Suomea toimivien ammattilaisten kanssa. Seuraan Lane ry:n sometilejä ja luen Lasten asialla -lehteä netistä. Pidän siitä, että niissä tutkimustietoa käsitellään kansantajuisesti. Kaikessa korostuu aina lasten osallisuus ja oikeudet.”

Nimetön fysioterapeutti:

”Yhdistystä kuvaavia sanoja ovat mielestäni: nuorekas, koulutusmyönteinen, innovatiivinen, verkostoituvaa, avoimesti tietoa jakava yhdistys.”

Muistoja matkan varrelta

KUVAT JA TEKSTI: Johanna Olli (Kemin tutkimusklubikuva: Saila Horsma)

Kymmeneen vuoteen mahtuu paljon. Tässä pieniä väläyksiä vuosien varrelta. Lisää historiaa löytyy Lanen verkkosivuilta ja kuvien sivujen jäsenhuoneesta. Jatketaan yhdessä matkaa! Tällaista kaikkea siihen on tähän mennessä sisällytynyt:

Yhteisten asioiden suunnittelua ja hoitamista

◀ Hallituksen kokous tammikuussa 2017

► Yhdistyksen jäsenten kevätkokous Helsingissä 4.4.2019

”Seuraan mielenkiinnolla ilmoitteluanne yhdistyksen sivuilla ja facessa, se on myös oiva väylä seurata ajankohtaista tutkimustietoa. On hienoa, että yhdistyksessä on aktiivisia jäseniä joiden ansiosta tieto ja taito jakautuu.” – **Lanen jäsen, sairaanhoitaja**

”Lanen myötä tapamme puhua hoitotyöstä työyksikössämme muuttui. Pidämme siitä enemmän ääntä, olemme siitä itsekin ylpeitä.” – **eläkkeelle jäävä hoitaja**

Yhdessä oppimista

◀ Koulutuspäivät Helsingissä 4.-5.4.2019, teemana potilasohjaus ja monikulttuurisuus lasten hoitotyössä.

▶ Koulutuspäivät Oulussa 6.-7.2.2014, teemana asiakaslähtöiset toimintatavat ja ympäristön merkitys lastenneurologian hoitotyössä.

”Parasta: Voimaantuminen yhdessä olosta ja kokemusten jakaminen. Antaa virkeyttä työhön ja työssä jaksamiseen.” – **koulutuspalaute 2018**

”Pidän Lanea erittäin tärkeänä osana työtäni ja saan siltä paljon tukea arkeen.” – **Lanen jäsen, sairaanhoitaja**

”Parasta: Mielenkiintoiset aihekokonaisuudet, hyvät luennoitsijat, hyvin suunnitellut aikataulut. Vanhempien kokemukset. Tutkimusklubi. Eritään onnistunut kokonaisuus.” – **koulutuspalaute 2018**

Yhdessä tutkitun tiedon jakamista

► Lanen 5-vuotisjuhlan kunniaksi tutkimusklubi 28.10.2016 KOKSin lastenneurologialla Kotkassa.

◀ Lanen 5-vuotisjuhlan kunniaksi tutkimusklubi 11.10.2016 Länsi-Pohjan keskussairaalan lastentaudeilla Kemissä.

◀ Lanen 5-vuotisjuhlan kunniaksi tutkimusklubi 27.10.2016 TAYSin lastenneurologialla Tampereella.

” Hyvä idea keskustella tutkimustuloksista yhdessä! – **koulutuspaalaute tutkimusklubista 2018**

” Pelotti tulla, mutta olen tyytyväinen, että uskalsin tulla!! Oli todella hyvä keskustelu! – **koulutuspaalaute tutkimusklubista 2018**

Yhdessä virkistymistä

◀ Koulutuspäivien
iltajuhla Turussa
26.4.2018

- Täällä Turussa menee yökerhot tosi aikaisin kiinni
- Ai, no mitäs teitte sitten iltajuhlan jälkeen?
- Mentiin hotellihuoneeseen lukemaan uudestaan tutkimusklubiartikkelia!

▶ Kevätretki
20.5.2013
- iltaristeily
itäsaaristoon
Helsingissä.

”Yhdistyksessä on sairaan hyvä yhteishenki ja tekemisen meininki :)” – **Lanen jäsen, sairaanhoitaja**

Kasvua yhdessä

TEKSTI: **Karoliina Kilponen**, lasten-sairaanhoidaja, Lastenneurologian yksikkö, TAYS

Muistan sen kuin eilisen. Kaksi nuorta lastensairaanhoidajaa Tampereelta matkalla Turkuun Sairaanhoidajaliiton järjestämille perhehoitotyön koulutuspäiville. Kyseessä eivät olleet mitkä tahansa koulutuspäivät, vaan niiden aikana oli tarkoitus perustaa Lastenneurologian hoitajien yhdistys. Olin kiinnostunut, paloin halusta kehittää hoitotyötä ja muuttaa epäkohtia, niinpä osallistuin!

Nyt siitä matkasta on kulunut kymmenen vuotta ja koko sen ajan olen ollut Lanen hallituksen jäsenenä. Aina en ole syystä tai toisesta ollut niin aktiivinen kuin olisin halunnut tai olisi ehkä pitänyt olla, mutta silti olen kokenut itseni tervetulleeksi ja hyväksytyksi. Olen matkan varrella saanut paljon uusia tuttavuuksia, kokemuksia, tietoa sekä kollegiaalista vertaistukea. Koen, että minä ja Lane olemme saaneet kasvaa yhdessä. Lane on kasvanut yhdistyksenä sujuvampaan toimintaan ja minä ammatissani lastenneurologisena hoitajana.

Olen saanut olla osana osaavaa joukkoa, jossa on voinut kysyä että ”kuis tää teillä tehdään tai mites on tän jutun laita”. Olen saanut paljon tietoa ja oivalluksia. Monet kerat on tuntunut, että ruoho on vihreämpää aidan toisella puolella, ja toisinaan taas olen saanut olla ylpeä oman yksikköni toiminnasta. Lanen toiminta ei kuitenkaan koskaan ole tuntunut sairaaloiden välisten yksikköjen kilpailulta, vaan aidolta tiedon, kokemusten ja käytäntöjen jakamiselta, sekä mahdollisuudelta kysyä, vaikuttaa ja edistää yhdessä neurologian lapsipotilaiden hoitotyötä.

Varsinkin viime vuosina hallituksen sisällä olen tuntenut vahvaa yhteisöllisyyttä ja siitä haluan kiittää jokaista. Lane yhdistyksenä on antanut minulle mahdollisuuden oppia yhdistystoiminnasta, olla mukana järjestämässä koulutuspäiviä, esiintyä yleisön edessä ja oppia tutkimuskluubeissa ymmärtämään tieteellisen tiedon merkitystä. Lisäksi olen oppinut tunnistamaan omia rajojani ja kasvanut ihmisenä, mutta etenkin lastenneurologian hoitotyön ammattilaisena.

Joskus tuntuu siltä, että lastenneurologiaa ja sen hoitotyötä vähätellään muiden hoitajien keskuudessa. Lanessa kuitenkin kaikki jakavat tarpeen auttaa ja puolustaa erityislasta ja hänen perhettänsä: kaikki näkevät jokaisessa lapsessa lapsen ja yksilön; ymmärtävät nostaa niiden ääntä, jotka eivät saa sitä itse kuuluviin. Sen teemme parhaiten yhdessä!

Lane on:

- Lasten asialla olemista
- Ammattilaisten verkostoitumista
- Neurologisen lasten hoitotyön kehittämistä
- Erytisosaamisen näkyväksi tekemistä ■

Kohti lapsen näköistä osallisuutta.

Tulensalo, Hanna & Kalliomeri, Reetta & Laimio, Janica (toim.). Pelastakaa lapset ry 2021.

TEKSTI: **Sanna Kejonen**

Teos antaa monipuolisesti käytännöllisiä vinkkejä lapsen osallisuudesta ja ajatuksia siitä, mitä hyvä elämä on. Teosta on ollut kirjoittamassa 24 asiantuntijaa, jotka ovat lasten kanssa työskenteleviä ammattilaisia, tutkijoita ja kokemustoimijoita. Teoksen useassa kirjoituksessa nousee tärkeäksi lapsen kunnioittaminen ja auttaminen siihen, että hän voi olla oma itsensä. Kokemus yhteisöllisyydestä ja tarve kuulua ryhmään on ihmisen perustarve. On tärkeää kuunnella aidosti lasta ja hänen ajatuksiaan, ei olettaa tietävänsä lapsen puolesta.

Teos on hyvin käytännönläheisesti kirjoitettu ja tekstissä on paljon suoria lainauksia lasten puheista ja kokemuksista. Lapsen osallisuuden kokemukset syntyvät arkisissa tilanteissa ja tähän lapsi tarvitsee aikuisen apua ja tukea. Tiedostamalla lapselle merkitykselliset asiat aikuinen pystyy tukemaan lapsen mahdollisuutta osallistua.

Lukiessa pohdin omaa tapaa kohdata lapsia työssäni ja mietin, muistanko riittävästi tukea lapsen osallisuutta ja mikä on minulle luonteva tapa olla ja kuulla lasta. Teoksen vinkit ja oivallukset antavat ammattilaisille hyviä käytännön eväitä siirrettäväksi

omaan työhön. Luvussa Hoitotyö ja hoitamisen taito lapsen osallisuuden tukena on lapsen kohtaamiseen hyvä muistilista, jonka mukaan moni meistä varmasti luontaisesti toimii, mutta siitä ei tulisi edes kiireessä tinkiä. Listan voisi sisällyttää osaksi perehdytystä yksikön perehdytyskansioon.

Suosittelen kirjaa luettavaksi kaikille lasten parissa työskenteleville, vanhemmille sekä myös päättäjille. Kirja on luettavissa verkkojulkaisuna osoitteessa: <https://www.pelastakaalapset.fi/lapsilta-opittua/kohti-lapsen-nakoista-osallisuutta-julkaisu/>.

Voimauttava varhaiskasvatus. Leikkivä, osallinen ja hyvinvoiva lapsi.

Kangas, Jonna; Lastikka, Anna-Leena & Karlsen, Liisa. Otava 2021.

TEKSTI: **Laura Ortju**

Voimauttava varhaiskasvatus -teos tarjoaa nimestään huolimatta tietoa ja työkaluja kaikille lasten ja erityisesti lapsiryhmien kanssa työskenteleville aikuisille. Teos lähestyy lasten kanssa toimimista osallisuuden kautta. Keskeisessä roolissa ovat moninaisuuden ymmärtäminen sekä toiminnallisten ja leikkilisten menetelmien käyttö. ►

Teoksesta välittyä lapsen arvostus ja lukija johdatetaan näkemään lapsen aloitteet tärkeinä sekä lapsi osaavana toimijana yhteisössään. Myös hoitotyössä on olennaista, millainen lapsikäsititys ammattilaisella on. Arvostus näkyy työtavoissa ja välittyä lapselle ilmapiirinä, jossa on helppo olla oma itsensä ja tulla osalliseksi. Kirjoittajat käsittelevät osallisuutta pitkälti pedagogiikan näkökulmasta. Samoja periaatteita voidaan soveltaa hoito- ja kuntoutustyöhön, jossa lapsella on paljon opittavaa voidakseen omaksua esimerkiksi itsehoidon taitoja, vuoro-vaikutuksen tapoja tai tunnesäätelyä.

Teos sisältää konkreettisia tehtäviä ja se soveltuukin hyvin työyhteisön yhteiseksi oppaaksi ja osastotuntien aiheeksi. Teosta voi suositella erityisesti sairaalakouluissa, erityisoppilaitoksissa tai lasten oppimisvaikeuksien parissa työskenteleville.

Lapsen oikeudet perheessä.
Hakalehto, Suvianna & Toivonen, Virve (toim.). Kauppakamari 2021.

TEKSTI: **Laura Ortju**

Lapsen oikeudet perheessä -teoksessa lapsioikeus-ustutkijat ja -juristit tarkastelevat lapsen oikeudellista asemaa perheessä käytännönläheisten esimerkkitapausten kautta. Teos on yllättävän helppolukuinen ja ymmärrettävä myös oikeustiedettä tuntemattomalle lukijalle.

Jokaiselle lapsen kanssa työskentelevälle sekä vanhemmille voi suositella luettavaksi teoksen alkuosaa, jossa käsitellään muun muassa vanhempien oikeuksia ja velvollisuuksia, lapsen oikeutta saada näkemyksensä otetuksi huomioon sekä lapsen oikeutta osallisuuteen, yksityisyyteen ja uskonnonvapauteen. Teoksesta välittyä, kuinka jokaisena päivänä me aikuiset teemme ratkaisuja lasten puolesta ja kuinka voimme omilla pienillä teoillamme ja tavoillamme joko estää tai edistää lapsen oikeuksien toteutumista. Teoksessa paneudutaan yksityiskohtaisesti lapsen oikeuksiin muun muassa adoptiossa ja lastensuojelussa. Teoksesta voi hakea ymmärrystä toimia niiden asiakasperheiden kanssa, joiden perhe-elämään oikeudelliset prosessit kuuluvat.

Suosittelen lämpimästi terveydenhuollon organisaatioiden johtajille, kuntapäätäjille ja muille strategisesta työstä vastaaville luettavaksi Anna Nylundin kirjoittamaa lukua Kohti lapsen todellista osallisuutta. Luvussa annetaan konkreettisia toimintaehdotuksia siihen, miten lapsen oikeudet voidaan paremmin huomioida päätöksenteossa ja strategioissa. Kaiken kaikkiaan teos antaa paljon pintaa, johon käytännön työarkea voi peilata. Hoitotyössä lapsen oikeudet ovat riskissä tulla tahattomasti loukatuksi, jos tehdään päätöksiä hoidosta ja kuntoutukselta lasta kuulematta. Ammattilaisen velvollisuus on valvoa lapsen edun ja oikeuksien toteutumista.

Isla saa kavereita.
Percival, Tom.
Kumma-kustannus 2021.

TEKSTI: Laura Ortju

Tämä Tom Percivalin kirjoittama ja Raija Rintamäen suomentama lastenkirja kuvaa taidokkaasti sitä, miten jokaisella on tarve kuulua joukkoon ja miten se ei ole kaikille niin yksinkertaista. Kirjan päähenkilö Isla on taitava ja herkkä tyttö, joka hämmentyy melusta ja näkee värejä numeroissa. Percivalin kuvitus tukee tarinasta välittyviä tunnetiloja ja tuo luontevasti esiin ihmisten moninaisuutta.

Aikuiselle lukijalle teos antaa ajatteleminen aihetta siihen, miten voimme paremmin tukea jokaista lasta kaverisuhteisiin. Tarinassa Isla vietään keskelle meluisia lastenjuhlia, vaikka häntä jännittää ja hämmentää. Onneksi lapset ovat usein meitä aikuisia viisaampia ja tässäkin tarinassa ratkaisevat tilanteen. Tarina antaa hyvän esimerkin siitä, miten yhteisen toiminnan kautta voi olla helpompi päästä mukaan yhteisöön. Me aikuiset voimme tukea lasta nostamalla hänen kiinnostuksen kohteitaan ja osaamisalueitaan ryhmän yhteiseen tarkasteluun. On tärkeä muistaa, että

Suomen
Lastenneurologinen
Yhdistys ry
onnittelee

10 vuotta
täyttävää
LANE ry:tä

Lastenneurologian hoitajat ry

jokainen lapsi tarvitsee kokemuksia siitä, että on taitava ja jokaisen lapsen tapa leikkiä on oikea.

Teosta suositellaan yli 3-vuotiaille, mutta 2-vuotias testilukija otti tarinan heti omakseen. Hän on halunnut kirjaa luettavan päivittäin useita kertoja aina siitä saakka, kun se kolahti postilaatikoon. Tarinassa on selvästi samaistuttavia piirteitä lapsen omaan arkeen ja tilanteisiin päiväkodissa. ”Luetaan äiti se, missä se saa kavereita. Se Isla. Mitä se ei tykkää melusta. Mä en tykkää. Mäkin osaan askarrella. Mitä ne muut lapset ei osaa. Mä voin niille näyttää. Ne voi sitte olla mun kavereita!” ■

Miksi Lane syntyi?

TEKSTI: Johanna Olli

Lastenneurologian hoitotyötä ei opeteta hoitotyön peruskoulutuksessa, siitä ei ole olemassa täydennyskoulutusta eikä juuri mitään kirjoitettuna missään – tällainen oli tilanne silloin, kun itse aloitin sairaanhoitajana Kymenlaakson keskussairaalan vasta perustetulla lastenneurologisella osastolla vuonna 1995. Lastenneurologian hoitotyö oli monelta osin hyvin erilaista kuin se hoitotyö, jota olin opiskellut, joten koin tarvitsevani paljon uusia tietoja ja taitoja tehdäkseni työtä hyvin.

Onnekseni pääsin sellaiseen työyhteisöön, jossa kaikki olivat innokkaita kehittämään omaa ammattitaitoaan ja luomaan hyviä yhteisiä käytäntöjä. Varsin pian huomasimme, että tiedot ja taidot on haalittava muille ammattiryhmille kohdistetuista koulutuksista ja kirjoituksista – tai opeteltava kantapään kautta. Hoitotyön kirjallisuutta aiheesta ei ollut; ei juurikaan tutkimuksia, ei yhtään ammattikirjaa, ei yhtään verkkosivustoa eikä yhtään blogia (niin, internethän oli silloin vasta juuri tulossa kaiken kansan ulottuville).

Vain muutamalla hoitajaporukastamme oli kokemusta lastenneurologian potilaista. Mutta me kaikki kehitimme itseämme ja työtämme todella innokkaasti. Kouluttauduimme kuvakommunikaation

ja viittomien käyttöön, TEACCH-ohjelmaan, PEP-R-kartoituksen tekemiseen, Pikku Portaat -menetelmän käyttöön ja moneen muuhun aiheeseen. Kehitimme omat lomakkeemme tulohaastatteluun, hoitotyön yhteenvedoon ja epilepsiaseurantaan. Yksin yövuorossa oli aikaa lukea muiden alojen kirjallisuutta sen ohella kun päälysti piktoja kontaktimuovilla ja askarteli nukkekotiin huonekaluja. Tai kävi silittelemässä jonkun lapsen uneen. Tai lääkitsemässä epilepsiakohtausta Stesolidilla tai siivoamassa oksennuksen lattialta.

Meillä hoitajan työtä todella arvostettiin, ja jossain vaiheessa se näkyi jopa ulkoisissa olosuhteissa niin, että jokaisella hoitajalla oli oma työpöytä ja jokaisen nimi luki hoitajien kanslian oven vieressä. Teimme todella hyvää työtä, mutta hoitajan rooli osana moniammatillista työryhmää ei silti ollut meille itsellemmekään aivan kirkas. Olihan muilla ammattikunnilla niin selkeästi omat erityisosaamisalueensa; mikä siis oli meidän? Eräänä perjantai-iltapäivänä aivan vuosituhannen alussa me kollegani Katri Kuneliuksen kanssa mietimme, että olisi kyllä kiva kuulla, miten tätä työtä muualla tehdään. Ja sitten sen keksimme: pitäisi järjestää lastenneurologian hoitotyön päivät! Ideointi aloitettiin heti, mutta lopulta päivät toteutuivat vasta syksyllä

Lanen perustamiskokous 20.10.2011 Turussa.

2003. Jo niillä päivillä Kotkassa puhuttiin, miten tärkeää olisi oman yhdistyksen perustaminen, mutta vetäjää ei siinä kohtaa löytynyt.

Lopulta vuonna 2011 päätin itse ryhtyä laittamaan yhdistystä pystyyn, vaikka oma väitöskirjatutkimukseni oli kesken ja arvasin, ettei tällaiseen hommaan ryhtyminen sen valmistumista ainakaan nopeuta. Ja siinä olin kyllä erittäin oikeassa. Mutta ajan menetyksen vastapainoksi sain tutustua mahtaviin tyyppeihin, voimaantua yhteisistä tapaamisista ja ideoida kaikkea mahdollista hoitotyön kehittämiseksi.

Lanen ansiosta lastenneurologian hoitajien kehittymismahdollisuudet ovat nyt aivan erilaiset kuin urani alussa. Lane järjestää juuri tälle erikoisalalle suunnattuja koulutuksia ja tutkimusklubeja joka vuosi. Yhdistyksen

tapaamisten ja verkkosivujen keskustelupalstan kautta mahdollistuu myös jäsenten keskinäinen kollegiaalinen konsultointi. Keskustelupalstan käyttö tosin on suurimman osan ajasta ollut harmillisen vähäistä. Nimenomaan lastenneurologian hoitotyöhön kohdistuvia tutkimuksia ei ole edelleenkään paljon jaettavaksi, mutta kaikki mahdollinen alaan liittyvä tieto on koottuna Lanen verkkosivuille ja ihan oma lehtikin meillä on. Lanen perustamisen innoittamana aloin myös kirjoittaa Lasten tähden -blogia, johon on nyt kertynyt jo paljon lastenneurologian hoitotyöhön ja Laneenkin liittyviä kirjoituksia.

Kaiken Lanessa tehdyn työn jälkeen on ollut mahtava huomata, että asiat ovat kääntyneet päinvastoin verrattuna siihen, kun itse aloitin työni: nyt muiden alojen ihmiset tulevat Lanen koulutuksiin kuuntelemaan, mitä hoitotyöllä on annettavaa! ■

Liity joukkoon iloiseen!

JÄSENEDET:

- Lasten asialla-lehti kotiin postitettuna
- Osallistuminen tutkimusklubeihin
- Alennettu hinta Lanen koulutuspäivillä
- Alennukset kannatus tuotteista
- Sähköpostilistalle pääsy
- Jäsenten keskustelupalstalle pääsy
- Apurahojen ja palkintojen hakumahdollisuus

Kannatusjäseniksi ovat tervetulleita myös muut kuin hoitajat!

Liity verkkosivuillemme:

<https://lastenneurologianhoitajat.yhdistysavain.fi/>